

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. ledna 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Hany Svobodové a Jaroslava Korouse

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], truhlář u podnikatele [příjmení], trvale bytem [adresa obžalovaného],
adresa pro účely doručování [adresa poškozené a obžalovaného], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici
Praha – Ruzyně,

je vinen, že

od června roku 2017 do 21. 1. 2018, v místě společného bydliště, ve společném pokoji na ubytovně ve [obec], okres Kladno, v [anonymizována dvě slova] a v [anonymizováno] ulici, a na dalších místech ve Slaném, opakovaně škrtil a fackoval poškozenou [celé jméno poškozené], v počátku jednou za měsíc, později jednou za 14 dní, slovně ji hrubě urážel a vyhrožoval zabitím z důvodu, že mu nevaří a z jiných malicherných důvodů, a to i přesto, že byla ke konci období těhotná, při fyzických napadeních v prosinci roku 2017 ji také kopal do břicha, až začala krvácet, zmáčkl jí nos, aby nemohla dýchat, až jí způsobil krvácivé poranění nosu, šlápl jí botou na nohu, nedovolil jí spát, vše vyvrcholilo dne 20. 1. 2018, kdy ji dvakrát udeřil pěstí do obličeje, dvakrát pěstí do žeber, až se nemohla nadechnout a ještě ji udeřil otevřenou rukou, druhý den na to ji v bydlišti nejméně dvacetkrát udeřil obžalovaný do zad, čímž jí způsobil četné pohmožděny, a uvedeným jednáním poškozené způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, která poškozenou omezovala po dobu delší než 6 týdnů na běžném způsobu života zvýšenou úzkostí, subdepresivním laděním, poruchami spánku, zvýšenou hladinou emoční citlivosti a snížením sebehodnocení a snížením schopnosti efektivně a racionálně řešit problémy domácího násilí,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a páchal takový čin po delší dobu.

Tím spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit

jednak poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO 47672234, sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava, škodu ve výši 1 949 Kč,

jednak poškozené [celé jméno poškozené], narozené 3. 9. 1974, bytem trvale [obec a číslo], [obec], okres Kladno, adresou pro doručování [adresa poškozené a obžalovaného], okres Kladno, náhradu újmy na zdraví odpovídající bolestnému ve výši 36 880 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem 13. 8. 2018, náhradu nemajetkové újmy ve výši 5 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem 13. 8. 2018 a nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem 13. 8. 2018.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v průběhu celého řízení popíral, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Uvedl, že s poškozenou skutečně žil ve společné domácnosti od března 2017, do podzimu bylo jejich soužití v pořádku, pak se ale začali hádat. V hádkách si jenom nadávali, končili je tak, že on pak šel na ryby nebo ven. Přiznal, že poškozenou podezíral z nevěry, důvodem hádek krom tohoto byla skutečnost, že poškozená doma neuklízela, nestarala se o domácnost, ani o dceru obžalovaného. Docházelo však jen k výčtkám z jeho strany, nikdy k fyzickému napadení. Připustil také, že poškozenou dvakrát udeřil. Poprvé k tomu došlo v prosinci 2017, ale děj si nepamatuje pro svou podnapilost. K poslednímu incidentu došlo, když vypil asi 10 piv a pamatuje si jen hádku. Také si pamatuje, že poškozenou uhodil několikrát otevřenou dlaní do zad. Je si vědom toho, že když požije větší množství alkoholu, je agresivní. Dále potvrdil, že poškozená s ním otěhotněla. Rovněž uvedl, že ví o tom, že poškozená trpí duševní poruchou.

2. Poškozená [celé jméno poškozené] jako svědkyně v přípravném řízení i v řízení před soudem potvrdila výpověď obžalovaného v tom směru, že s ním skutečně žila ve společné domácnosti od března 2017. Na rozdíl od jeho výpovědi však uváděla, že problémy v jejich vztahu začaly již od června 2017, kdy obžalovaný pravidelně denně užíval alkoholické nápoje. Když byl střízlivý, bylo všechno v pořádku, ale když se napil, tak křičel, bouchal dveřmi a vulgárně ji urážel. Neustále ji podezíral z nevěry a fackoval ji. O dva měsíce později, v srpnu 2017, jí hodil na hlavu několik keramických květináčů, znovu ji o nějaký čas později udeřil v ubytovně, kde žili, a hodil ji na železná vrata od ubytovny. Při tom ji vulgárně urážel. Od června 2017 do srpna 2017 na ni v noci křičel a nenechal ji vyspat. Od srpna ji začal bít častěji, bil ji nejen rukama, ale i dřevěnou paličkou, škrtil ji. Bil ji do hlavy, hlavně do vlasové části. Vyhrožoval jí, že ji zabije. K tomu docházelo zhruba jednou za 14 dní. Ke konci už bylo napadání na denním pořádku. Obžalovaný si k napadení vymýšlel různé zástupné problémy. Po celou dobu jejich soužití obžalovaný poškozené kontroloval často a bez jejího souhlasu mobilní telefon, často kontroloval i ji telefonickými hovory, kde je a co dělá. V době, kdy již byla těhotná, ji obžalovaný udeřil do břicha, až krvácela, a zmáčkl jí nos, až krvácela z nosu. O tom, že je těhotná, obžalovaný věděl.

Při hádkách jí také přiložil nůž ke krku a vyhrožoval jí, že ji zabije. Dne 20. 1. 2018 došlo k největšímu fyzickému napadení ze strany obžalovaného, kdy do ní bušil pěstí, tloukl ji do žeber, do zad, a vyhrožoval jí přitom, že ji zabije. Totéž se opakovalo následující den, 21. 1. 2018, když přišli z bytu nadřizeného domu. Poškozená uvádí, že utrpěla jednáním obžalovaného silnou fyzickou a psychickou újmu, má z něho strach.

3. Po ukončení hlavního líčení, v němž byla vyslechnuta, se poškozená vrátila do jednací síně, kdy uvedla, že jí obžalovaný stále vyhrožuje, aby nic neříkala, při tom ji chytá pod krkem, proto ve své výpovědi před soudem neuvedla všechny skutečnosti. Uvedla, že s obžalovaným nadále bydlí, protože nemá kde být, obžalovaný ji často zamyká, aby se nedostala z bytu ven. Pravidelně jí bere peníze. Uvedla, že jí přeštilpal všechny klíče ze zaměstnání, a ona se nemohla dostat do práce. Opakovaně jí zničil mobilní telefon. To bývá prakticky pokaždé, když jí prohledává kabelku, a když nenajde peníze, něco jí zničí. Peníze si schovávala, ale skrýš našel. Napadá jí také v okamžiku, kdy se rozhodne od něj odejít. Ona ale nemá kam jít. Napadal ji pod vlivem alkoholu, škrtil ji, házel po ní různými věcmi, např. svazkem klíčů, ale i kuchyňskými noži, kladivem a náradím, které má do práce. Bral jí klíče a mobilní telefon. Obžalovaný hodně pije alkohol, hlavně pivo, v poslední době i tvrdý alkohol. Když hladina alkoholu dosáhne určité výše, je úplně jiný, začne křičet. V době svého výsledku měla poškozená na sobě, ačkoli byl velmi horký letní den, dlouhé tepláky a na obličejí silnou vrstvu make-upu. Tepláky si na výzvu soudu vyhrnula, a na kolenou měla odřeninu a červené stopy přes celé koleno. Uvedla, že se jedná o stopy z napadení obžalovaným z noci předcházející hlavnímu líčení, kdy ji na ulici povalil a kopal do ní, dvakrát i do obličeje, nechal toho, až když hodně křičela. Musí vždycky hodně křičet.

4. Ve věci vypovídala svědkyně [jméno] [příjmení], která často hlídala nezletilou dceru obžalovaného. Obžalovaného s poškozenou nikdy spolu neviděla, nemůže tedy popsat, jak se k sobě chovali. Viděla však na jejím obličejí modřinu, o které jí jak obžalovaný, tak poškozená řekli, že se uhodila při úklidu. Poškozená se jí v prosinci 2017 nebo v lednu 2018 svěřila s tím, že ji obžalovaný bije. Potvrdila, že obžalovaný často pije alkohol.

5. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že jak obžalovaného, tak poškozenou zná okrajově jako zákazníky u svého stánku s rychlým občerstvením, jak obžalovaný, tak poškozená si u jeho stánku dali 2-3 piva. K sobě se chvíli měli dobře, chvíli si něco vyčítali. Také v jeho rodině často pobývala dcera obžalovaného. Uvedl, že poškozená se chová občas divně, vyprávěla mu, že mají v rodině nějakou psychickou nemoc. Žádné zranění na ní nikdy neviděl.

6. Svědkyně [jméno] [příjmení], sestra obžalovaného, využil svého práva nevypovídat.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení], zaměstnavatelka poškozené, uvedla, že se jí poškozená svěřila s tím, že ji obžalovaný bije, popisovala, že ji kope do nohou, do těla, do břicha. K tomu došlo někdy v listopadu, v prosinci 2017, kdy si všimla, že má poškozená monokla, byla zamlklá. Docházelo k tomu opakovaně, když byla těhotná, docházelo k tomu méně. Jednou jí poškozená řekla, že ji obžalovaný hodně napadl, a druhý den ji z práce museli odvézt do nemocnice, kde musela být hospitalizována. Poškozená se jí rovněž svěřovala s tím, že jí kontroloval telefonu, s kým volá, vymazal jí zprávy. V srpnu 2018 jí sebral všechny klíče od práce a přeštilpal je, ona se pak nemohla dostat do práce. Navrhovala jí, ať od obžalovaného odejde, ale poškozená neměla kam, neměla ani peníze na kauci na podnájem. Poškozená se jí svěřila s tím, že když je obžalovaný opilý, bojí se ho. Svědkyně poškozenou zná asi rok a půl jako spolehlivou a pracovitou ženu, nikdy se nestalo, že by nepřišla do práce nebo neudělala něco, co slíbila. Nikdy nezjistila, že by si poškozená vymýšlela. Poškozenou nikdy neviděla opilou, ani jí nikdo neříkal, že by ji viděl opilou. Její psychický stav se v průběhu doby zhoršoval, dříve byla klidnější, nyní se víc bojí.

8. V hlavním líčení byl čten se souhlasem obžalovaného a státního zástupce úřední záznam o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení], který uvedl, že poškozená u něj na chalupě provádí již asi pět let 1x za měsíc úklid. Je mu známo, že poškozená nemá kde bydlet, vyprávěla, že bydlí

s přítelem, který se stará o svou čtyřletou dceru. Před vánoci 2017 si stěžovala na to, že jí přítel sebral peníze. Někdy v tomto období také viděl na poškozené poranění pod okem, když to komentoval, poškozená mu řekla, že ji přítel uhodil. Jinak stesky a nářky poškozené pořádně neposlouchal, protože se ho netýkaly.

9. Pokud jde o poslední incident z ledna 2018, byla provedena prohlídka těla poškozené, při které byla pořízena fotodokumentace. V protokolu i na fotografiích jsou popsány a zaznamenány modřina pod levým okem, odřenina na pravém spánku, hematomy a odřeniny na zádech od pravého ramene až na levou lopatku přes celá záda, na pravé lopatce i pod ní, na pravé i na levé straně zad v dolní části a na žebrech, a nad levou hýždí.

10. Četné hematomy na zádech, oděrky, otok nosu, a hematom na pravém spánku byl zaznamenán u poškozené také v lékařské zprávě z 22. 1. 2018, kde je rovněž uvedeno, že poškozená je v 16. týdnu těhotenství.

11. Poranění poškozené, zejména otok nosu a oděrky, jsou rovněž zadokumentována v lékařské zprávě z 10. 12. 2017.

12. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, a z výpovědi znalkyně MUDr. Olgy Plockové Tatičové bylo zjištěno, že poškozená utrpěla při posledních dvou útocích mnohočetné podkožní krevní výrony na hlavě, trupu a končetinách, které zaujímaly celkovou plochu 20% celkového povrchu. V důsledku krvácení do měkkých tkání a snížení počtu krvinek a krevního barviva došlo k poruše zdraví trvajícím po dobu regenerace krevních buněk, to jest po dobu asi dvou týdnů. Po tuto dobu byla poškozená zvýšeně unavená, s nutností udržovat klidový režim s vyloučením větší fyzické zátěže. Posuzované poranění si obvykle vyžaduje pracovní neschopnost v délce 14 dnů. Poranění poškozené vzniklo opakovaným násilím o větší intenzitě, a to na záda, hlavu, nos, pravý spánek, pod levé oko a nad levou hýždí. Podle znalkyně mohlo poranění vzniknout tak, jak o tom hovořila ve své výpovědi poškozená.

13. Podle dechové zkoušky byl v době zadržení obžalovaný pod vlivem alkoholu, když dne 22. 1. 2018 v 18.21 hodin bylo naměřeno 1,68 ‰ alkoholu.

14. Ze zprávy policie ČR a z kopií přestupkových spisů, resp. oznámení, bylo zjištěno, že obžalovaný byl pro násilí vůči poškozené prověřován opakovaně, a to minimálně od července 2017.

15. Ve věci byly opatřeny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k duševnímu stavu obžalovaného, a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie ohledně poškozené [celé jméno poškozené].

16. Za znaleckého posudku a z výpovědi znalce MUDr. Petra Navrátila bylo zjištěno, že u znalce obžalovaný posuzované jednání v zásadě doznal, s praktickou jistotou se vždy nadcházel pod vlivem alkoholu. Nejsou dokladovány žádné známky patické či komplikované opilosti nebo jiné formy abnormní reakce na alkohol, jednalo se tedy o opilost prosté. Alkohol mohl u obžalovaného pouze a nejvýše odbrzdit zábrany v chování, snížit kritičnost k vlastním jednáním a oslabit odpovědnost za důsledky vlastního jednání, zejména pak navodit a uvolnit negativní emoce, jako je zlost, vztek, frustrace či žárlivost. Chování obžalovaného však nesvědčí pro chorobné ovlivnění motivační i realizační stránky jednání požitým alkoholem, tento vliv však nebyl forenzně podstatný. Obžalovaný se do stavu alkoholové intoxikace přivedl vždy sám, dobrovolně a svědomím možných důsledků požití této látky na své chování a jednání. Jednání obžalovaného bylo ve všech daných případech nepochybně afektogenně podmíněné, na úrovni realizace tohoto jednání jsou prokazatelně některé mechanismy zkratkové, kdy k dosažení emočně významného cíle jsou bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky. Obžalovaný však byl podstatnou měrou ovlivněn svými vědomými postoji a v žádném případě se nejednalo o zkratkovou reakci či afekt na základě chorobného rozhodnutí, nejednal se nikdy o patický afekt. V posuzované době byly v jednotlivých případech schopnosti

obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání dále ovládat vlivem opilosti částečně sníženy, nikoli však měrou forenzně podstatnou. Obžalovaný netrpěl obžalovaný v době činu žádnou duševní chorobou nebo poruchou. Osobnost obžalovaného je s rysy dráždivosti, je u něj přítomná tendence jednat neočekávaně, explozivně, s nižší sebekontrolou. Přítomna je tendence k heteroagresivními jednání, násilné vzorce pro řešení situací. To se u něj projevuje nízkou ochotou k sebekontrolě, sebeomezení, malou zdrženlivostí, nebržděným jednáním. Obžalovaný má nízkou toleranci k frustraci a nízký práh pro uvolnění agrese, je impulzivní. Škodlivě užívá alkohol. Dosud však nejsou naplněna kritéria pro diagnózu závislosti. Jeho schopnost zdržet se prvního požití a regulovat další užívání je částečně snížena, je schopen předvídat následky požití na svou osobu a jednání. Obžalovaný je plně schopen případné dobrovolné účasti na odvykací terapii a je schopen i samostatné abstinence, proto znalec nenavrhl ochranná léčebná opatření.

17. Za znaleckého posudku ohledně duševního stavu [celé jméno poškozené] a z výpovědi znalců prim. PhDr. Jiřího Klose, Ph.D. a prim. MUDr. Vlastimila Tichého pak soud zjistil, že poškozená trpí rozvíjející se Huntingtonovou chorobou s následnou deteriorací intelektu a kognitivních funkcí do pásma lehké mentální retardace. To však významně neovlivňuje její schopnosti správně vnímat nebo vypovídat. U poškozené nebyly zjištěny známky závislosti na alkoholu ani na jiné návykové látce. Poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou v souvislosti s jednáním obžalovaného. U poškozené byly zjištěny příznaky vázané k pojmu syndromu týrané osoby. Posttraumatická stresová porucha se u poškozené rozvíjela od 1. 6. 2017 a trpěla jí minimálně do 11. 4. 2018. Po tuto dobu ji podstatným způsobem omezovala na běžném způsobu života zvýšenou úzkostí subdepresivním laděním, poruchami spánku, zvýšenou hladinou emoční citlivosti, snížením schopnosti efektivně a racionálně řešit problémy domácího násilí. Podle znalce je osobnost poškozené simplexní, jednoduše strukturovaná, sociálně naivní, s rysy submisivity. Obecná věrohodnost poškozené, tedy schopnost správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, je snížena lehkou mentální retardací a simplexní strukturou osobnosti, není však vymizelá. U poškozené nebyly prokázány takové psychické abnormity, které by ji predisponovaly k záměrnému, chorobnému zkreslování či blokování informací, nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci.

18. Pokud obžalovaný popíral, že by s poškozenou udržoval styky či obnovil soužití i po jednání, které je mu kladeno za vinu, z usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 28. 7. 2018, č. j. 23 C 2901/2018-8, kterým bylo rozhodnuto předběžným opatřením o umístění nezletilé dcery obžalovaného do Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc při Dětském centru Kladno, bylo zjištěno, že obžalovaný požívá alkohol, opakovaně mu bylo naměřeno více než 3,5 ‰ alkoholu, a z tohoto důvodu byla dne 30. 6. 2018 předána do péče poškozené [celé jméno poškozené], přítelkyně otce dítěte. Ze zprávy [jméno] [příjmení] pak bylo zjištěno, že ubytovací služby zrušil již v roce 2017 a prostory pronajímá. Obžalovanému jako svému zaměstnanci vzhledem k jeho životní situaci i dceři poskytl příležitostný nocleh, a je mu známo, že ho poškozená navštěvovala, i přes jeho zákaz. Ze zprávy Policie ČR pak bylo zjištěno, že obžalovaný byl prověřován pro fyzické násilí vůči dceři a fyzické i psychické násilí vůči poškozené také v období od 10. 12. 2017 do 30. 7. 2018.

19. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu o vině obžalovaného. Soud při svém rozhodování vycházel především z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené], která je konkrétní, podrobná. Její výpověď v průběhu probíhajícího trestního řízení se v podstatných rysech neměnila. Pokud se lišila v určitých detailech, nešlo o podstatné informace, ale víceméně o jejich časové zařazení. Lze to přičíst jak odstupem času, tak především duševní chorobě poškozené. Navíc je zřejmé, že útoků vůči poškozené, jak slovních, tak fyzických, bylo mnoho, a je tedy jen logické, že poškozená nemůže při každé z výpovědí pospat detailně každý z nich, že si určité detaily nemůže pamatovat, když navíc vypovídá s odstupem

času. To naopak svědčí o tom, že výpověď poškozené není naučená. Ze znaleckého posudku psychiatrického a psychologického navíc vyplývá, že při své mentální dispozici není schopna vymyslet si informace, které postupně uváděla v průběhu přípravného řízení, na policii a poté tady u hlavního líčení vymyslet, a není ani schopná udržet lež delší dobu, po kterou trestní řízení trvalo. Výpověď poškozené je navíc podporována dalšími ve věci provedenými důkazy, nestojí tedy osamoceně. Potvrzují ji výpovědi svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení], kterým se svěřovala s tím, jak se k ní obžalovaný choval, a kteří na ní také viděli známky poranění, zejména monokl v obličeji. Výpověď poškozené potvrzují také do spisu založené kopie přestupkových spisů a zpráva Policie ČR, kterými je zadokumentováno chování obžalovaného vůči poškozené po delší dobu. Stejně tak lékařské zprávy vypovídající o jejím poranění výpověď poškozené potvrzují. O pravdivosti výpovědi poškozené svědčí také závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, jak odvětví psychiatrie a klinické psychologie, tak odvětví soudního lékařství. Poranění, která utrpěla, jsou zadokumentována protokolem o prohlídce těla a fotodokumentací, která byla při prohlídce pořízena. Ostatně ani sám obžalovaný nevyhloučil, že užil vůči poškozené fyzického násilí, byť připustil pouze dva fyzické útoky.

20. Soud má provedeným dokazováním prokázáno, že se obžalovaný se k poškozené choval po několik měsíců zvlášť hrubým způsobem, a to i dokonce v době jejího těhotenství, což musela pociťovat nutně jako těžké příkoří. Svým jednáním tak způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví v podobě posttraumatické stresové poruchy. Lze dospět k závěru, že těžkou újmu na zdraví nezpůsobil obžalovaný poškozené úmyslně. Choval se sice k poškozené hrubě, dokonce ji napadal, nicméně nelze dojít k závěru, že neznal její zdravotní stav, predispozici k úzkostně depresivní symptomatice v zátěži, natolik, aby chtěl takovou újmu poškozené způsobit, resp. že by s tím byl srozuměn. Nicméně s ohledem na vývoj vztahu s poškozenou a na její zhoršující se stav však mohl a měl vědět, že jí takovou újmu na zdraví způsobit může svým hrubým jednáním, které se v průběhu doby stupňovalo co do intenzity i co do četnosti. Také jeho průběh jeho chování vůči poškozené je typickým pro domácí násilí v tom směru, že na jednu stranu docházelo k verbálním atakům, při nichž se obžalovaný neštilil použít vůči poškozené hrubého násilí, bití, házení i těžkými předměty, vulgárních výrazů, urážek a nadávek, a na druhou stranu se obžalovaný poté poškozené omlouval, žádal o odpuštění, a pak zase přišel nějaký další útok. Typické rovněž je, že se intervaly mezi útoky zkracovaly. Nelze pominout, že k jednání obžalovaného vůči poškozené přispělo do velké míry jeho neužívání alkoholu. Ze zjištění znalce však vyplývá, obžalovaný není na alkoholu primárně závislý, znal účinky alkoholu na svoji osobu a mohl se alkoholu vyvarovat. Tato skutečnost jej tedy nemůže vyvinut.

21. Na podkladě provedených důkazů je tedy zřejmé, že obžalovaný týral svou družku, tedy osobu blízkou, která s ním žila ve společném obydlí, po řadu měsíců, a tímto jeho jednáním došlo u poškozené k posttraumatické stresové poruše, kterou lze podle znalce z odvětví psychiatrie považovat za těžkou újmu na zdraví pro delší dobu poruchy, neboť posttraumatická stresová porucha omezovala poškozenou na obvyklém způsobu života po dobu delší než šest týdnů. Tímto svým jednáním obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, a soud jej tímto zločinem uznal vinným.

22. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem obžalovaného dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Společenskou škodlivost jednání v daném případě výrazně zvyšuje osoba poškozené, vůči níž se obžalovaný dopouštěl trestného jednání, a to jak verbálního, tak fyzického násilí, která na něm byla určitým způsobem závislá a která je nemocná.

Přestože obžalovaný není odborníkem, byl do jisté míry srozuměn se zdravotním, především duševním stavem poškozené, její lehké mentální retardace, kterého svým jednáním zneužil. Obžalovanému pak také výrazně přitěžuje, že se se vůči ní dopouštěl verbálního a fyzického násilí dokonce v době jejího těhotenství, přičemž si byl vědom, že obžalovaná je gravidní a že jde o plod společného potomka. Pominout nelze ani skutečnost, že v důsledku útoku obžalovaného došlo k významnému poškození břišní stěny u poškozené, a tedy těhotenství bylo rizikové. Přitom není pochyb, že jeho jednání nebylo jakýmkoliv způsobem spoluzaviněné poškozenou. Pokud se s ní hádal, žárlil na ni, majetnický si ji přivlastňoval, požadoval, aby dělala, co on chce, pokud byl agresivní, bylo to bezdůvodně či z naprosto malicherných důvodů. Obžalovanému pak také přitěžuje surový způsob spáchání činu, a skutečnost, že způsobil větší škodlivý následek v podobně posttraumatické stresové poruchy, která významně přesáhla dobu šesti týdnů

23. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný. Je otcem nezletilé dcery, která je v současné době svěřena do péče třetí osoby (rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 8. 11. 2018, sp. zn. 7 Nc 3713/2015), přičemž ještě před tím byla předběžným opatřením umístěna do Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Obžalovaný je vyučen truhlářem, jako truhlář také pracoval u [jméno] [příjmení]. Ten mu také poskytl provizorní ubytování. Z opisu evidence přestupků bylo zjištěno, že obžalovaný byl v letech 2017 a 2018 projednáván třikrát pro přestupky (proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30 odst. 1 písm. j) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), za které mu byly uloženy dvakrát pokuty a jednou napomenutí. An i před soudem obžalovaný není žádným nováčkem. V rejstříku trestů má od roku 2006 čtyři záznamy pro různou trestnou činnost, především související s návykovými látkami (dvakrát pro přečin ohrožení pod vlivem návykových látek podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jednou pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a trestního zákona). K těmto odsouzením však již nelze přihlížet, neboť byla ze zákona zahlazena.

24. Když soud vzal v úvahu všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, dospěl k závěru, že v daném případě nelze účelu trestu a nápravy obžalovaného dosáhnout uložením jiného než represivního trestu, zejména na míru společenské škodlivosti jeho jednání, osobu poškozené a následky, které mělo jednání obžalovaného na jeho zdraví. Trest soud ukládal ještě v dolní polovině trestní sazby stanovené pro § 199 odst. 2 trestního zákoníku, která umožňuje uložení trestu od dvou do osmi let, nikoli však při spodní hranici této trestní sazby. Odpovídající a pro nápravu obžalovaného je nezbytný trest v trvání čtyř roků. Pro jeho výkon obžalovaného soud zařadil v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť ani závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, ani jeho výměra či dosavadní chování obžalovaného neodůvodňuje jeho zařazení do přísnějšího typu věznice.

25. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila jednak poškozená [celé jméno poškozené], která požadovala nahradit nemajetkovou újmu, která odpovídá zásahu do její osobní integrity, bolestné a nemajetkovou újmu za hospitalizaci, jednak poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, která požadovala náhradu nákladů za vyšetření a hospitalizaci poškozené [celé jméno poškozené]. Předně je třeba uvést, že o důvodnosti nároků obou poškozených není žádných pochybností. Provedeným dokazováním totiž bylo zjištěno, že škoda oběma poškozeným vznikla a že jim vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, který se dlouhodobě dopouštěl domácího násilí, psychického i fyzického, vůči poškozené, v důsledku kterého musela být vyšetřena a také hospitalizována. Pokud pak jde o výši této škody, ani o té není žádných pochybností, když obě poškozené je řádně vyčíslily a také své nároky doložily. Soud tedy podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu oběma poškozeným v požadované výši.

26. Poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně vznikla jednáním obžalovaného škoda ve výši 1 949 Kč v souvislosti s léčením poškozené [celé jméno poškozené] ve dnech 23. 1. až 31. 1. 2018. Škodu v této výši je obžalovaný povinen zaplatit České průmyslové zdravotní pojišťovně na účet vedený u České národní banky číslo 2050609761//0710 pod variabilním symbolem 2018.

27. Pokud pak jde o nároky poškozené [celé jméno poškozené] na náhradu škody, jde o tři různé nároky. Pokud jde o nárok na bolestné ve výši 36 880 Kč, ten odpovídá 125 bodům podle znaleckého posudku MUDr. Vladimíra Kolaříka, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, který poškozená soudu předložila. Znalec hodnotil jak akutní psychické potíže poškozené (60 bodů), tak i pohmoždění nosu (5 bodů), povrchní poranění preiokulární krajiny (5 bodů), povrchní poranění jiných částí hlavy (5 bodů), zhmoždění stěny hrudníku (10 bodů), zhmoždění a krevní výrony dolní části zad a hýždí (20 bodů) a zhmoždění břišní stěny (20 bodů). Podle Metodiky Nejvyššího soudu ČR odpovídá hodnota bodu 1 % hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející roku, v němž vznikl nárok. V roce 2017 činila tato mzda 29 504 Kč, hodnota jednoho bodu tedy činí 295 Kč. Soud proto obžalovanému uložil povinnost nahradit poškozené [celé jméno poškozené] bolestné v požadované výši, tj. 36 880 Kč.

28. V souvislosti s útoky 21. 1. a 22. 1. 2018 byla poškozená [celé jméno poškozené] hospitalizována od 23. 1. 2018 do 1. 2. 2018 na gynekologickém oddělení, neboť k útoku došlo v době jejího těhotenství, a v důsledku útoku obžalovaného bylo těhotenství rizikové, neboť došlo k významnému poškození břišní stěny. Má tak nárok podle § 2958 občanského zákoníku nárok na tzv. další nemajetkovou újmu, neboť se musela v době hospitalizace podřídit režimu léčby, určitému nepohodlí. Pokud pak poškozená požaduje odškodnění ve výši 500 Kč za 1 den hospitalizace, je její nárok adekvátní, není zjevně nepřiměřený, naopak z pohledu soudu vyčíslen v minimální výši. Soud tedy uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené náhradu nemajetkové újmy v požadované výši 5 000 Kč.

29. Náhrada nemajetkové újmy musí být poškozené poskytnuta, neboť jí jednáním obžalovaného vznikla újma na přirozeném právu člověka, musejí tak být odčiněny i duševní útrapy způsobené poškozené. Soud zohlednil, že poškozená byla po dobu minimálně šesti měsíců vystavena hrubému fyzickému zacházení, byla pravidelně bita, musela poslouchat urážky své osoby, často musela volit, zda se vrátit domů či přespát jinde. Jiné bydlení si však nemohla obstarat pro chování obžalovaného, který jí pravidelně bral vydělané peníze. Podlitiny, modřiny a odřeniny maskovala, jak bylo zřejmé i v době její účasti u soudu, oděvem či make-upem, a jak bylo zřejmé z výpovědi svědků, zpočátku si vymýšlela, jak ke zranění přišla, když uváděla, že se bouchla při úklidu. Vnitřně tak přijala manipulaci obžalovaného, že za všechno může ona sama a že si vlastně jednání obžalovaného vůči sobě zaslouží. Žádný člověk, natož těhotná žena, si však nezaslouží, aby s ním bylo zacházeno takto krutě, aby byla snižována jeho čest a důstojnost. Útoky vůči poškozené ze strany obžalovaného byly provedeným dokazováním prokázány, je tedy na místě odškodnit nemajetkovou újmu, kterou poškozená utrpěla, v podobě zásahu do osobní integrity poškozené, zejména do práva na zdraví a život, na důstojnost a zachování cti. Za této situace dospěl soud k závěru, že poškozenou požadovaná částka ve výši 100 000 Kč je zcela odpovídající, a proto uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené [celé jméno poškozené] nemajetkovou újmu v této výši.

30. Všechny tři nároky poškozené je obžalovaný povinen nahradit se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem 13. 8. 2018, kdy se obžalovaný v hlavním líčení prokazatelně seznámil s nárokem poškozené

31. narozené [datum], bytem trvale [obec a číslo], [obec], okres Kladno, adresou pro doručování [adresa poškozené a obžalovaného], okres Kladno, náhradu újmy na zdraví odpovídající bolestnému ve výši 36 880 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem

13. 8. 2018, náhradu nemajetkové újmy ve výši 5 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem 13. 8. 2018 a nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně, počínaje dnem 13. 8. 2018.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 31. ledna 2019

Mgr. Ladislava Lužanová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. března 2019.